

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Casvum Conscientiæ

Continens Praxim exactissimam De Censvris Ecclesiasticis, Aliisque
Poenis, & Canonicis impedimentis, in Septem Libros distributus ...

Sayer, Gregory

Venetiis, 1627

v. De beneficijs excommunicato collatis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13883

num. 42. & 44. Angelica. verbo, Consecratio, 2. nu. 6. Sylu. verbo, eod. 2. nu. 3. Marian. Socin. in cap. factis, num. 47. de sentent. excommuni. ubi obiter ex præfatis auctoribus advertendum est, & habetur, in cap. vnico, de consec. Eccles. vel altar. lib. 6. quod si excommunicatus aliquis in Ecclesia sepultus sit, non solum Ecclesia polluta erit, sed etiã Cæmeterium illi contiguum pollutum erit, cum accessorium eius, ad quod accedit, naturam sequitur, cap. accessorium, de reg. iur. lib. 6. pollutio tamen cæmeterij ecclesie non polluit licite conigua existat, vt in d. cap. vnico, Bonifacius Papa VIII. definitur.

32 In Ecclesia autem, vel Cæmeterio sic pollutis, antequam reconcilientur, nec officia Diuina cantari, nec fidelium corpora se polito possunt, vt præfati scriptores testantur; reconciliata verò Ecclesia polluta, reconciliatum censetur cæmeterium illi contiguum, ex Gem. in d. cap. vnico, de consecr. Eccles. vel altar. lib. 6. num. 5. Philip. Franc. ibid. & Archid. & Ioan. Andr. & communiter ibi DD. & Paul. Fufc. lib. 2. de visit. & regim. Eccles. cap. 25. num. 10. quos refert & sequitur Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 2. cap. 9. §. 5. num. 4. Qui verò ante reconciliationem Ecclesie sic polluta in ea officia diuina celebrant; licet grauius peccent, irregulares tamen non erunt, argum. cap. is, qui, de sentent. excommuni. lib. 6. & Gem. & Fran. vbi supra; & Summa Astensis, 2. par. lib. 7. tit. 9. §. 5. Quæ omnia solum procedunt in excommunicato denunciato non absoluto, etenim non denunciatus in loco sacro sepeliri potest, nec peccatalem sepelios, iuxta constitutionem Conc. Constant. in Extra. *Ad euitanda scandala.* & expresse docent Anchar. Confil. 189. num. 3. Nauar. in Man. ca. 27. num. 36. vers. ad secundum, & tom. 2. cons. conf. 15. de peni. & remiss. Henriquez lib. 13. de excommuni. cap. 1. §. 3. Ioan. Bapt. Antonucius in Cateches. Neap. lib. 5. cap. 14. quem refert, & sequitur Barthol. Vgolin. de cens. Eccles. Tab. 2. capitulo, 9. §. 5. numer. 1.

33 Qui verò excommunicatus denunciatus decessit, etiã si signa contritionis dederit, ante absolutionem in loco sacro sepeliri non debet, in quo casu si ibi sepultus sit ante absolutionem, non est exhumandus, sed absolutio post mortem quamprimum commode fieri poterit ab hætedibus eius ab Ecclesia petenda erit, vt docent glos, in capit. factis, in verbo, Non communicemus de sepult. & in cap. Ad hæc, in verbo, eij ciant, de priuileg. & in c. si Ciuitas, in verbo, sepeliri, de sent. excomm. lib. 6. & Innoc. in cap. vit. de excess. prælat. in fine. Marian. Socin. in c. factis, num. 160. de sent. excomm. Vgolin. loco proxime citato, Sed de his hætenus.

De Beneficijs excommunicato collatis.

Cap. V.

SYMMARIUM.

- 1 Excommunicatio maior inhabilem aliquem reddit ad beneficium acquirendum.
- 2 Beneficium quis sine communione hominum adipisci non potest.
- 3 Beneficium existenti in irregularitate conferri valide nequit.
- 4 Excommunicatus siue a iure, siue ab homine, beneficium obtinere non potest.
- 5 Beneficium collatum ab Episcopo excommunicante excommunicato non prodest.
- 6 Excommunicato beneficij collatio facta vel Motu proprio, vel ad partis instantiam, est nulla.
- 7 Beneficij collatio facta excommunicato non valet, etiã si postea secuta sit legitima absolutio, ab excommunicatione.
- 8 Beneficij collatio facta excommunicato est nulla, & irrita, etiã si excommunicatus ignoraret se excommunicatum esse.
- 9 Excommunicato beneficij collatio facta non valet, etiã si

tempore collationis non sit denunciatus.

- 10 Beneficij collatio facta excommunicato non valet, etiã si facta sit excommunicato iniuste.
- 11 Beneficij acceptatio per excommunicationem facta valet.
- 12 Beneficij impetratio per excommunicationem facta est nulla & inutilis.
- 13 Clausula hæc (Teque a quibusuis, &c.) & absolutio, in quibus casibus non valet.
- 14 Beneficij permutatio inter excommunicatos, vel alterum illorum facta, non valet.
- 15 Pensionis concessio super beneficio Ecclesiastico facta excommunicato non valet.
- 16 Electio excommunicati facta a quocunque inferiori a Papa ad beneficium, nulla, & irrita est.
- 17 Postulari ad beneficium excommunicatus non potest.
- 18 Nominatio excommunicati ad beneficium non valet.
- 19 Presentatio excommunicati ad beneficium non valet.
- 20 Beneficium etiam in Commendam excommunicato dari non potest.
- 21 Beneficia collata tempore excommunicationis, vel suspensionis, nec in foro conscientie, nec de iure postiuo retinere quis potest.
- 22 Episcopus, quibus in casibus dispensare nequeat, vt excommunicatus beneficium retineat.
- 23 Beneficij collatio si ad alium, quam ad Episcopum pertineat, & facta sit excommunicato, ultra dispensationem Episcopi, vt valida sit, necessarius est vobus collatoris consensus.
- 24 Excommunicatus pendente excommunicatione beneficij fructibus priuatur; & quæ huius ratio sit.
- 25 Excommunicatus iniuste, fructus omnes absolutus recuperat, quos excommunicationis tempore amisit.
- 26 Patrimonij fructus alicui pro titulo assignati, per excommunicationem non amittuntur, & quare.
- 27 Excommunicatus pendente excommunicatione, pensionibus, oblationibus, & alijs redditibus qui ob Ecclesia emphyteusim præstantur, nec non quotidianis distributionibus priuatur.
- 28 Excommunicatione durante, alter Ecclesie, & beneficij curam gerere debet, cum assignatione stipendij competentis.
- 29 Excommunicatus iniuste, sed penitens factus, si per eum non stet, quo minus absoluitur, in foro conscientie, & pia matris Ecclesie voluntate fructus facit suos, secus in foro exteriori.
- 30 Excommunicatus priuatur beneficij fructibus, etsi hoc in sententia non sit expressum.
- 31 Excommunicato, sicut hominum communio, ita etiam administratio temporalis honorum Ecclesie, & beneficij interdicuntur.
- 32 Excommunicatus administrando bona temporalia beneficij peccat, valet tamen administratio.
- 33 Excommunicato beneficium scienter conferens, peccat, & a collatione eius beneficij suspenditur.
- 34 Beneficium excommunicato ignoranter conferens, illud scienter conferre præsumitur, & quare.
- 35 Excommunicatus non solum beneficij sed etiam cuiuscumque alterius dignitatis Ecclesiasticæ, incapax est.
- 36 Excommunicatus non solum dignitatis Ecclesiasticæ, Regularis, vel secularis, sed etiam laicalis est incapax.
- 37 Excommunicatus, dignitatem laicalem, & dominium ex testamento, vel ab intestato, non obstante tali censurâ, consequi potest.
- 38 Excommunicatus in Iudicem ad tempus dari non potest.

39 *Excommunicatus, in Tabellionem, seu scribam publicum eligi nequit, & quare.*

2 **Q**uartus excommunicationis maioris effectus est, vt excludat a beneficio Ecclesiastico, ita, vt nullum acquirere possit, vnde collatio beneficii huiusmodi excommunicatio facta, nulla & irrita est, vt habetur in c. postulatistis, & ibi Panorm. num. 1. & Marian. Socin. num. 1. & 5. & Rebuff. in repet. d. cap. postulatistis, in d. 3. de Cleric. excommun. ministr. & idem Marian. Socin. in cap. sacris, nu. 107. de sent. excommun. & idem habetur in cap. pastoralis, §. verum, & ibi Panorm. num. 17. de appellat. Anchar. in cap. 1. §. si quis, 2. vers. in beneficiis, & Gentin. num. 8. de except. lib. 6. Innoc. in d. cap. postulatistis, & in c. si veré, de sent. excommun. & D. Anton. & Ioan. de Imola, in c. post electionem, colum. 8. de concess. præbend. Felin. in ca. cum dilectus, num. 1. de accusa. Summa Astensis, 2. par. li. 7. titu. 9. quæst. 6. Palud. 4. disti. 18. quæst. 4. vers. Secundus effectus, Gab. 4. d. 18. quæst. 2. art. 3. S. Anton. 3. parte, titu. 24. cap. 76. vers. Nono. Angeles, verbo, excommunicatio, vlt. num. 8. Tabiena, verbo, excommun. 1. vers. octauo, Syluest. verbo, dispensatio, quæst. 9. Nauar. in Man. ca. 27. num. 21. vers. 8. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. nu. 1. de sent. excommun. lib. 6. Henriquez lib. 13. de excommun. cap. 4. §. 4. & ca. 7. §. 2. & cap. 13. §. 1. Caie. excommun. fin. §. vbi scito, & verbo, absolutionis impedimenta. Vgolin. de cens. Eccl. Tab. 2. cap. 13. §. 1. num. 1. & est communis omnium DD. Ratio est: quia Ecclesiastica beneficia præcipue dantur propter officium, cap. cum secundu, de præb. & cap. vlt. de rescript. lib. 6. & cap. concessio, & ibi glos. in verb. sedulitate, 12. quæst. 2. & cap. generaliter, 16. quæst. 1. & glos. in cap. vlt. in verbo perpetuos Vicarios, de offic. Vicar. excommunicatus autem ab executione officij iure ipso suspensus est, cap. ad probandum, de re iud. & ibi Panorm. num. 20. & in cap. veritatis, num. 34. de dolo & contuma. & Innoc. num. 1. in verbo, excommunicationem. S. Anton. 3. par. tit. 24. cap. 76. vers. Decimo. Tabiena verbo, excommun. 1. vers. 7. Nauar. in Manual. cap. 27. nu. 21. vers. Decimo. vnde beneficium Ecclesiasticum ei conferri non potest. Quæ ratio colligitur ex cap. si celebret, de Cleric. excommunicat. ministr. & glos. in cap. Apostolicæ, in verbo, contingeret, de exception.

2 *Deinde, vt ait Panorm. in cap. postulatistis, nu. 1. de Cleric. excommunicat. ministr. sine communionem hominum beneficium quis adipisci non potest, nec in eo administrare; excommunicato autem denegatur hominum communicatio, argumen. cap. penul. de sent. excommun. & ca. Engeltrudam, 3. quæst. 4. cui verò denegatur aliquid, denegatur omne illud, per quod ad illud peruenitur, leg. oratio, ff. de dispens. & argument. capitulo. is cui, de sentent. excommun. libro 6.*

3 *Quid, quod beneficium conferri non potest ei, qui tempore collationis est irregularis, immo collatio ei facta est nulla, secundum Decium in cap. 1. de Regul. int. lib. 6. & Innoc. in cap. cum nostris, de concess. præbend. non alia ratione, nisi quia irregularis est suspensus ab officij executione, cuius causa, vt diximus, beneficium datur. Hoc autem quod diximus, procedit.*

4 *Primo, siue is excommunicatus a iure sit, siue ab homine eadem enim ratio est quoad hoc de excommunicatione lata ab homine, quæ est de excommunicatione lata a iure. Sic Imola in ca. cum dilectus, in glo. magna, circa fin. de consuetud. Rota, decif. 363. in antiq. alias decif. 5. de sentent. excommunicat. & facit Panorm. in cap. Apostolicæ, nu. 3. de except. & expresse Rebuff. repet. in c. postulatistis, num. 46. de cler. excommun. ministr. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. num. 1. versic. Tertio constat, de sentent. excommunicat. lib. 6. Vgolin. de censur. Eccl. Tabul. a. c. 13. §. 1. num. 1. & patet. Nam d. cap. postulatistis, generaliter loquitur, nec distinguit a quo quis excommunicatus sit, & ideo nec nos distinguere debemus, argume. l. 1. §. generaliter, ff. de legat. præstan. l. de precio, ff. de Publician. in rem action. immo quando imponitur sententia iuris propter crime. a. plus ligat, argument. not. in capit. finali, de excess.*

præiat. Rebuff. vbi supra.

5 *Secundo procedit, siue collatio facta fuerit ab Episcopo, qui cum excommunicatus, siue ab alio, siue in eadem Diecesi siue in alia, ob rationes allatas: quia excommunicatus in vna Ecclesia, etiam in alijs vitandus est, capit. Qui quis, & ibi glos. in verbo, communicet, 4. quæst. 5. & capit. sicut Apostoli & cap. Curæ, 1. quæst. 3. & facit capit. ad reprimendam de offic. iudic. ordin. & glos. in cap. pastoralis, §. verum, in verbo, subtrahuntur, de appellat. Panorm. in ca. 1. notab. 4. de paptor. & in d. cap. ad reprimendam, nume. 2. Cardin. in Clemen. 1. versic. ipi suis, de penis. Bartol. in l. ex ea, ff. de postulat. Quia cum sit vna Ecclesia, vniuersalis tantum, non potest esse partium intra, & partium extra Ecclesiam, vt 24. quæst. 1. ca. loquitur Extravaug. Vnam Sanctam, de maior. & obed. Imola in d. cap. ad reprimendam, colum. 1. & in capit. 1. de trenga & pace. Ratio est: quia delicta & honores transeunt cum capite, vt notant Innoc. Mo. nach. & ibi Philippus Probus in addit. ad eum. in capit. accusatus, num. 16. de hæret. libr. 6. Rebuff. repet. in cap. postulatistis, numer. 54. Vgolin. de censur. Ecclesiast. Tabul. 2. c. 13. §. 1. numer. 1.*

6 *Tertio procedit, etiam si collatio facta sit Motu proprio, siue ad partis postulationem, ex Cardin. in Clem. 1. §. 1. q. 4. de relig. dom. Rebuff. repet. in cap. pastoralis, nume. 47. de Cler. excommun. ministr. Couar. in cap. alma mater. 1. par. §. 7. num. 2. vers. Quarto, de sent. excommun. libr. 6. Henriquez lib. 13. de excommun. ca. 13. §. 1. Vgolin. vbi supra, & est communis DD. opinio: quia Motu proprio, licet alioquin multa operetur ad tollendam surreptionem, non tamen inducit dispensationem aliquam, nec tollit vitium, aut defectum, aut irregularitatem hominis prouisi, & quo impeditur iure obtinere id, quod sibi conceditur: nisi Pontifex habuerit scientiam defectus, si enim Papa beneficium conferat ei, quem nouit excommunicatum, aut irregularem, tunc videtur ipso facto dispensare in tali irregularitate, & absolvere talem excommunicatum, vt communiter DD. tradunt. Panorm. in cap. cum in cunctis, §. inferiora, numer. 8. & in cap. innotuit, numer. 7. de elect. & facit. Quidam consulebant, ff. de re iudic. & l. idem Vlpianus, ff. de excusat. tutor. & DD. ibi. & tenent Barr. in repet. in l. Barbarius, col. 5. & ibi Iason. colum. 3. ff. de offic. Prætor. Oldrad. consil. 333. cum quatuor sequent. Roman. consil. 216. Felin. in glos. in capit. cum in iure, de offic. deleg. & in cap. præterea, nume. 9. de testib. cogend. Ioan. Staphil. de literis gratiæ & iustitiæ, Innoc. in capit. diuersis fallacijs, de Cler. conitig. Gabriel. tom. 2. tit. de Clausul. Concl. 2. a. num. 40. Nauar. in Man. cap. 25. num. 74. & in ca. si quando except. 10. nume. 3. de rescript. Couar. in cap. alma mater. 1. p. §. 7. num. 2. Henriquez lib. 13. de excommun. capit. 13. §. 3. secus autem in in feriore citra Papam; vnde Episcopus conferendo beneficium alicui, quem scit iure humano, ad id inhabilem, non dispensat. Ratio diuersitatis est, vt præfati DD. tradunt, & maxime Innoc. & Panorm. quia Episcopus in iure communi non dispensat, nec potest nisi præmittat causæ cognitionem, & quando necessitas non relinquit facilem recursum ad superiorem, tunc enim ex tacita Papæ commissione Episcopus in lege superioris dispensare potest, vt late & erudite tradunt Caietan. in l. 2. quæst. 96. artic. 5. in fine, & quæst. 97. artic. 4. & ibi Bartho. Medina, Sotus, lib. 1. de iustitia & iure, quæst. 7. artic. 3. Nauar. in præludio 9. numer. 14. & 15. Henriquez loco proxime allegato. Papa verò, non tenetur adhibere causæ cognitionem in dispensando, cum sit supra ius commune, sed sufficit sola voluntas. Hodie verò ad omnem difficultatem & ambiguitatem tollendam, vsus Curie Romanæ est, vt quoties Papa beneficium aliquod confert, aut aliquam aliam gratiam concedit, præmittat absolutionem cuiuscunque excommunicationis gratiam impetranti, aut ei cui beneficium confert, ad effectum præsentium duntaxat consequendum, vt docent Ioan. Staphil. de literis gratiæ & iustitiæ, Rebuff. in Concordatis, tit. de excomm. non vitand. Hieron. Gigas de Pension. q. 14. Felin. in ca. Apostolicæ, de except. Corduba, Casu 41. Couar. in cap. alma mater, 1. p. §. 7. nume. 3. versic. n. de sent. excommun. lib. 6. Henriquez lib. 13. de excommun. cap. 13. §. 3. Quamuis vt recte notat Cald.*

- Calderin. consil. 8. in tit. de rescript. & Rebuff. repet. in ca. postulatis, num. 73. in dispensatione tam de iure, quam de stylo Curie Romanae, requiratur verbum *Dispensamus*, alioquin non valet.
- 7 *Quarto procedit*: etiam si postea secuta sit legitima absolutio ab excommunicatione; Ratio est: quia cum collatio beneficii ex eo nulla sit, quod tempore collationis is, cui conferretur beneficium sit incapax eius propter excommunicationem; collatio illa quae ab initio nulla fuit, non validatur ex absoluteione sequuta, argum. cap. Non firmatur, & ibi glos. de reg. iur. lib. 6. & cap. Dadum, 1. de elect. & l. Quid ab initio, ff. de reg. iur. & facit, quae tradunt glos. in d. cap. Dadum, in verbo, Electionis tempore, & ibi Panor. num. 11. Archid. in cap. Nullas, distinct. 63. Aneba. & Rebuff. in cap. postulatis, num. 50. de Cler. excomm. ministr. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. num. 2. versic. septimo, de sentent. excomm. lib. 6. Vgolin. de censur. Eccles. Tabul. 2. ca. 13. §. 1. num. 1. Henriquez li. 13. de excomm. cap. 13. §. 1. sicut nec firmatur collatio facta de beneficio, antequam vacet, licet post collationem vacauerit. Ioann. And. in cap. si Clericus, in nouell. colum. 2. de prebend. li. 6. Nicol. Miles in verbo, gratia, §. ult. Vnde in vtroque casu necesse est, vt post obtentam absoluteionem, & post vacationem, fiat eadem collatio de nouo, vt beneficium possidere possit.
- 8 *Quinto procedit*: etiam si ille excommunicatus ignoraret se excommunicatum esse; neque enim in hoc casu collatio beneficii facta illi, valebit, glos. in cap. solet, in verbo, admiratur, & ibi Steph. Costa, numer. 33. de sentent. excomm. num. lib. 6. Panor. in cap. pastoralis, §. verum, numero 15. & Innoc. Imola, & Philippus de Perusia. in col. 3. de appellacione. Cardinal. in consil. 40. & in cap. penult. de cleric. excomm. ministr. Paludan. 4. distinct. 18. queit. 4. Summa Aitensis, 2. par. lib. 7. tit. 6. queit. 3. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. num. 3. versic. Decimo, de sentent. excomm. lib. 6. Rebuff. repet. in ca. postulatis, num. 62. de cler. excomm. ministr. Henriquez lib. 13. de excomm. cap. 13. §. 2. & cap. 13. §. 1. Vgolin. de censur. Eccles. Tabul. 2. ca. 13. §. 1. num. 1. & glos. in cap. Apostolice, in verbo, probabilis, de Cler. excomm. ministr. licet eadem glos. in cap. postulatis, §. verum, in verbo, excommunicato, de appel. contrarium sed male, & contra commanem DD. sententiam, teneat. Ratio est: quia licet ignorantia excommunicati non sit sic probabilis, excuset ad effugiendas penas iuris, statutas contra excommunicatos aliquid prohibitorum agentes, non tamen excusat quoad valorem actus ipsius, & excommunicati tradunt Doctores, & colligi potest, ex ca. Apostolice, de Cler. excomm. ministr.
- 9 *Sexto procedit*: etiam si ipse excommunicatus non sit tempore collationis denunciatus, Panor. in cap. pastoralis, §. verum, num. 15. de appell. & citat. Innoc. in cap. cum dilectus, de consuetud. & idem Panor. in cap. postulatis, num. 1. de Cler. excomm. ministr. & ibidem. Marian. Socin. num. 8. & in cap. sacris, num. 107. de sentent. excomm. Rebuff. in repet. postulatis num. 61. de cler. excomm. ministr. qui ad hoc citat Philip. in d. cap. pastoralis, §. verum, colum. 2. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. nu. 2. versic. Sexto, de sentent. excomm. lib. 6. & Henriquez li. 13. de excomm. cap. 7. §. 2. Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 2. ca. 13. §. 1. num. 1. In eis enim, quae tendunt in fauorem excommunicati, nulla est differentia, vt ait Panor. inter excommunicatum occultum, & manifestum. Et Constitutio Conc. Constant. *Ad euandanda scandala*, ipsos excommunicatos nullo afficit beneficio, nec illis vllam affert vtilitatem, vt ibi dicitur, & proinde quoad eos iura vetera adhuc obseruanda sunt.
- 10 *Septimo procedit*: etiam si collatio talis facta esset etiam excommunicato iniusta excommunicatione, vt docent Couar. vbi supra, §. 7. num. 7. versic. Hinc decimo quarto. Vgolin. vbi supra, excommunicatio enim iniusta, id est, iniuste lata, vim habet quoad penas iure statutas, ante absoluteionem: Secus autem si excommunicatus esset, & tamen excommunicatio illa nulla esset, vt potest, quia lata post legitimam appellacionem, tunc enim collatio beneficii ei facta, valida censeri debet; sicut etiam valida erit, quando

dubium est, an excommunicatio teneat, si postea pronuncietur excommunicatio nulla, & denique, quotiescunque probatur excommunicatum non fuisse tempore collationis, valebit beneficii collatio illi facta, vt colligitur ex Innoc. & Ioan. And. Hostiensis, & Henr. Bohic. in c. dilectis, circa finem de appel. & Panor. in cap. ita quorundam, in fine, de Iudeis, & consil. 33. num. 3. in primo vol. vbi ad hoc citat d. cap. dilectis, in fine de appellat. & c. licet, de sentent. excomm. lib. 6. Gemin. consil. 99. Cardi. consil. 119. Rebuff. repet. in c. postulatis, num. 66. 67. & 71. de Cler. excomm. ministr. & tit. de excomm. non vitand. in fine. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. nu. 5. versic. Decimotertio, de sentent. excomm. lib. 6. Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 2. ca. 13. §. 1. num. 2. & glos. in cap. solet, in verbo, admittatur, de sentent. excomm. lib. 6. Ratio est: quia cum hic excommunicatus non sit, excommunicatio nihil ei obesse debet, vnde, si talis celebraret, non efficeretur irregularis, cum secundum veritatem non sit excommunicatus, vt tradunt Archid. in cap. licet, de sentent. excomm. lib. 6. Henricus Bohic. in dict. capit. dilectis, & Rebuff. vbi supra, numero 67.

11 *Illud tamen aduertendum est*, quod licet collatio beneficii facta excommunicato nulla sit, acceptatio tamen facta per excommunicatum valet, vnde, si fiat collatio beneficii tempore, quo non est excommunicatus, non frustratur ex eo, quod dum acceptat collationem, & bullas sit excommunicatus, vt notant Rota Decisio. vlt. de sentent. excomm. Cardin. consil. 103. Rebuff. tit. de excomm. non vitanda, ad finem, & repet. in cap. postulatis, numero 124. de Cler. excomm. ministr. Ludovic. Gomez. tract. de expectat. num. 60. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. num. 4. versic. Duodecimo, de sentent. excomm. lib. 6. Henriquez lib. 13. de excomm. cap. 13. §. 3. Vgolin. de censur. Eccles. Tab. 2. §. 1. num. 1. Ratio est: quia tam acceptatio, quam non est nisi quaedam declaratio voluntatis, & consensus, quam excommunicatus retinet, cum solam perdat ea, quae sunt iuris positui, non naturalis, lex facta, §. si quis rogatus, 2. ff. ad Trebellian.) quam possessio, quae consequitur, est aliquid facti potius quam iuris, ex Panor. in cap. veritatis, numer. 42. de dolo & contumac. & facit cap. pro illorum, & ibi Panor. numer. 16. de prebend. per acceptationem enim nullum ius de nouo acquiritur regulariter; Si enim per talem acceptationem ius aliquod de nouo acquiratur talis acceptatio per excommunicatum facta non valet, cum ius spirituale in excommunicatum cadere nequeat, argum. cap. fin. de excess. prelat. vnde, vt acceptatam illud et conferri possit, petenda est absolutio ab excommunicatione, ex Nauar. in cap. si quando, excepto 10. numer. 9. de rescript. vbi ad hoc citat Rotam Decis. 33. in antiq. quae est decis. 5. de sentent. excomm. in nouis & decis. 8. & Couar. vbi supra, idem tradit post Rebuff. repet. in cap. postulatis, num. 128. de Cler. excomm. ministr. Nec sic acceptans in excommunicatione peccat, nisi animum habeat exercendi officium absque absoluteione excommunicationis, ex Caietan. verbo, exco. ad finem & Henriquez loco proxime allato.

12 *Octavo procedit etiam in impetratione literarum ad beneficia*, si quidem impetratio de beneficio facta per excommunicatum nulla est, argum. cap. ab excommunicato, de rescript. & argum. cap. 1. de rescript. lib. 6. vbi nulla censetur impetratio rescripti ad lites, & proinde multo minus valebit impetratio literarum ad beneficia; & hoc, etiam ipse impetrans infertur sit excommunicationis, vt notant Panor. in cap. Apostolice, num. 6. de Cler. excomm. ministr. Rebuff. in repet. cap. postulatis, num. 106. tit. eod. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. num. 3. versic. 1. de sentent. excomm. lib. 6. Henriquez lib. 13. de excomm. cap. 13. §. 1. quicquid glos. in d. cap. Apostolice, in verbo, probabilis, & Cardinal. consil. 40. Felin. in cap. sicut tunc, colum. 2. de Simonia id negent. Ad quas DD. dissolutiones tollendas, inuenta est practica in Curia Romana, vt Romanus Pontifex absoluat impetrantem quod illam actum & ponitur in promissione Apostolica post sui exordium Chiusula haec; *Teque a quibusvis excommunicationis, suspensionis, & interdicti, aliisque sententijs, censuris, & penis, & c. absol-*

absolventes, & absolutum forte censentes, & ratione cuius Clauitæ valebit hodie quælibet impetratio sic facta. Benedicte. repet. cap. Raynuius. vers. mortuo, nu. 200. de test. Rebuff. in repet. cap. postulasti num. 109. de Cler. excomm. ministr. Hieron. Giga. de pensio. quæst. 14. Nauar. in Ma. cap. 27. num. 22. vers. Decimotertio, & in cap. ita quorundam. glos. vlt. num. 16. de Iudæis. Con. vbi supra, nu. 3. Henriquez lib. 13. de excomm. cap. 13. §. 3.

13. Quæ tamen Clausula, Teque a quibusuis, &c. & absolutio in duobus casibus non valet; Quorum

Primus est, si impetrans infortuerit in excommunicatione per annum continuum, vt habetur in Regn. Cancellariæ de infortescentibus. Felin. in capitul. Apostolicæ, de except. quia male videtur de fide sentire sic perseverans.

Secundus est, si per quatuor menses mansit sciens excommunicatus in alijs quibusdam casibus, qui in dicta Regula habentur, qui sunt octo, vt ex tenore dictæ Regule constat, qui talis est; Item, ne personis, pro quibus literæ suæ. Se manabunt ob generalem absolucionem a censuris, quibus ligata forent, ad eandem effectum indifferenter concedi, & in literis Apostolicis apponi solitam præstetur occasio censuras ipsas vilipendendi, & infortescenti in illis, statuit, & ordinant huiusmodi absolucionem, & clausulam in literis, quas in futurum cum illa concedi contingerit, non suffragari

[1.] non parentibus seu tenentis rei iudicatis; [2.] incendiarijs; [3.] violatoribus Ecclesiasticis; [4.] falsificatoribus, & falsificari procurantibus literas, & supplicationes Apostolicas, & illis rationibus, receptoribus, & sanctoribus eorum; [5.] res vetitas ad infideles deferentibus; [6.] violatoribus Ecclesiastica libertatis; [7.] via facti ausu temerario Apostolicis mandatis non obtemperantibus; [8.] Iuucios, vel executores Apostolica sedis, & eius officialium, cui commissa executiones impediunt; Qui propter præmissa, vel aliquid eorum excommunicati a iure, vel ab homine per quatuor menses scienter excommunicationis sententiam huiusmodi sustulerint, & generaliter quibuscumque alijs, qui aliquibus censuris etiam alijs quam vt præstetur, quomodolibet ligati in illis per annum continuum infortauerint. Hactenus regula Cancell. Vnde, nisi in impetratione hoc vitium expresserit impetrans, absolutio non valebit; Soler autem hodie etiam aliquando ab impetrantibus poni Clausula hæc inter Clausulas derogatorias post principalem petitionem supplicationis Papæ portrecta; Non obstante regula de infortescentibus vt sic impetrans habeatur absolutus quoad effectum illius gratiæ consequendum, non obstante prædicta Regula, licet per annum manserit in excommunicatione aliqua, vel per quatuor menses in casibus in ea expressis.

14. Non procedit, vt etiam permutatio inter excommunicatos, vel alterum illo rum, de beneficio facta non valeat, ex Cardin. Clem. 1. vers. ipsius, & ibi Anchar. nu. 10. vers. Querit glos. & glos. in d. Clem. 1. in verbo, obtinenda, de penis. Cosmas in Pragm. sanct. titu. de collat. 2. in super. in verbo, disponere. Rebuff. repet. in cap. postulasti, nu. 105. de Cler. excomm. ministr. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. numer. 2. vers. Quinto, de sent. excomm. libr. 6. Vgolin. de cens. Eccles. Tabul. 2. cap. 13. §. 2. numer. 6. Ratio est, quia in permutatione hæc contingit mutua collatio, & de nouo acquiritur beneficium, si vnus vnusque ius cuius chm excommunicatus incapax sit, consequens est, vt permutatio facta valida non sit.

15. Decimo procedit etiam in pensione super beneficio Ecclesiastico, quod hæc excommunicato facta valida non sit Giga. de pensio. quæst. 14. Couar. vbi supra, §. 7. num. 2. vers. Nono de sent. excomm. libr. 6. Henriquez lib. 13. de excomm. cap. 13. §. 2. Vgolin. loco cit. numer. 8. Quia post Pium V. pensio videtur esse Titulus Ecclesiasticus, nec sine licentia Papæ licet redimere, & pensione fruens, teneat ad horas B. Mariæ recitandas, vt habetur in Extrauag. Pij V. Exproxima. Nauar. in Man. cap. 25. nu. 108. & 122. & de orat. & hor. Canon. cap. 7. num. 32. & cap. 21. num. 53. & 60. & matrimonium contrahens, amittit pensiones, sicut beneficia, & vt constat, pensiones licet beneficia non sint, editus tamen sunt Ecclesiastici.

16. Vndecimo procedit in electione cuiuscunque inferioris a

Papæ, vt electio excommunicati facta ad beneficium, nulla & irrita sit, & eligentes peccant, argum. cap. cum inter R. & ibi glos. in verbo, a suspensis, & Panorm. ibi, numer. 15. de elect. & cap. cum dilectus, & ibi glos. in verbo, a suspensis, & ibi Panorm. numer. 20. de Consuetud. vbi id habetur de suspensis; ergo a fortiori de excommunicatis, & cap. conuictus, 1. de appellat. & ibi glos. in verbo, excommunicationis, & cap. si celebrat, de cler. excomm. min. Rebuff. in cap. postulasti, num. 85. tit. eod. Angelica, verbo, electio, num. 23. Syluest. verb. eo. 1. vers. Decimo quarto. Patud. 4. dist. 18. quæst. 4. Gabr. 4. dist. 18. quæst. 2. art. 3. S. Anton. 3. par. tit. 24. cap. 76. vers. octauo. Tabiena. verbo, excomm. 1. vers. Decimo. Naua. in Man. cap. 27. numer. 21. vers. Nono Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. num. 1. vers. primum, vbi ait esse communem, de sent. excomm. libr. 6. Marian. Socin. in cap. sacris, num. 7. & 106. de sent. excomm. & Henriquez lib. 13. de excomm. capit. 13. §. 2. Vgol. de censur. Eccles. Tab. 2. capit. 13. §. 2. num. 1. & facit quæ docet Summa Astensis, 2. part. lib. 7. tit. 9. quæst. 5. & est communis DD. in cap. cum dilectus, de Consuetud. Dixi autem electionem cuiuscunque inferioris a Papa irritam esse, si sit excommunicatus, electio enim Romani Pontificis de excommunicato facta valet, vt latius Vgol. vbi supra docet, & probat ex cap. licet, de elect. vbi Alex. III. statuit electum concorditer in Romanum Pontificem a duabus partibus Cardinalium, Nulla exceptione obstant, esse Papam, & ideo non obstat exceptio excommunicationis & Clem. Ne Romani, s. ceterum, de elect. vbi Papæ etiam cauit, vt nullus Cardinalis ob excommunicationem suspensionem, aut interdictum ab electione huiusmodi repellatur, vbi dictio illa, Ab electione huiusmodi, tam acutè quam passiuè accipitur, id quod tam in Cardinalibus eligentibus, quam de Papa electo statuitur, vt scilicet in eo magis vitentur dissensiones, & schismata, quæ facile acciderent, si aut illis eligentibus, aut huic electo, excommunicationis exceptio obijci posset, vt ex dict. cap. licet, colligitur. Vnde, cum propterea electionis Summi Pastoris ob talem exceptionem Ecclesiæ vniuersæ detrimento esse posset, quo celerius res ageretur, statuit Alexander III. vt nulla exceptio cuiuscunque censuræ, electoribus, aut electo obijciatur; ob quam causam hic electus statim verè Papa est, nec villa alia confirmatio, consecratio, aut in throni collocatio opus habet, vt notat glos. vlt. in d. cap. licet, argument. cap. in nomine Domini, dist. 23. quo casu, si sic electus excommunicatus erat, absoluitur ab illa censura, vel declarando se pro infecto habere velle sententiam, aut statutum, a quo excommunicatus est; vel dando alteri auctoritatem vt ab eo absoluat: vel ipso iure absolutus est: excepta igitur Summi Pontificis electione, nulla electio cuiuscunque alterius inferioris ad beneficium, nulla electio, si excommunicatus sit; imo verò, si Pontifex ipse aliquem in Episcopum, aut Archiepiscopum, eligeret, & confirmaret, qui excommunicatus sit, & Pontifex id ignoret, electio nulla erit, alias secus, vt diximus, tunc enim dispensare cum ipso videtur, qua dispensandi ratione alij prælati inferiores a Papa vti non possunt.

17. Duodecima procedit, etiam in postulatione, nec enim potest sic excommunicatus postulari, cap. 1. de postul. prælat. vbi habetur, quod violans interdictum non potest postulari, ergo multo minus excommunicatus. Sic glos. in ca. fin. in verbo, irritas, de excess. prælat. citans cap. postulasti, de Cletic. excomm. ministr. & cap. cum bonæ, de ztat. & qualit. quia per postulationem venit ad electionem, ex glos. in cap. 1. in verbo, priuare, de excess. prælat. & ideo licet electio facta de excommunicato non valeat, ita nec postulatio; & quia iura loquentia de electione, habent locum in postulatione, ex glos. in dic. cap. 1. in verbo, priuare, de excess. prælat. argum. cap. bonæ memoriæ, in fine, de electione, & glos. in cap. si postquam, in verbo, prouisione, & in capit. fin. in verbo, electione, de elect. lib. 6. Panorm. in cap. 1. num. 31. de postul. prælat. Rebuff. repet. in cap. postulasti, num. 95. de Cler. excomm. ministr. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. numer. 1. vers. primum, de sent. excomm. libr. 6. Vgolin. de censur. Eccles. Tabul. 2. capit. 13. §. 2. numer. 2. cum sit eadem ratio in vtraque, ergo eadem

- dem iuris decisio, illud, ff. ad legem Aquilianam.
18. *Decimo tertio procedit* etiam in nominatione, quæ non valet, si de excommunicato fiat; ex Rebuff. in cap. postulat. lib. 6. de Cler. excom. ministr. Vgol. ubi supra, Tab. 2. §. 2. nu. 3. & facit c. constitutus, 1. de appell. cum hæc sit via ad dignitatem, cuius excommunicatus incapax est.
19. *Decimo quarto procedit* in presentatione, neque enim hæc ob eandem rationem de excommunicato facta valida erit. Lopus allegat. 8. & not. in cap. 1. §. fin. de iure patron. lib. 6. Archid. in capitula, colum. 3. de except. lib. 6. Barbat. conf. 56. colum. 9. in fine, in volumi. 2. & expressè glof. in cap. fin. in verbo, electione, de elect. lib. 6. Couar. in c. alma mater, 1. par. §. 7. num. 1. vers. Secundo, de sent. excom. lib. 6. & Casar. Lambert. part. 2. lib. 9. in q. principali, art. 1. de iure patron. Rebuff. in concordat. titu. de excom. non vitand. col. 3. & repet. in cap. postulat. §. num. 97. de Cler. excom. ministr. Marian. Socin. sen. in c. factis, num. 117. de sentent. excommun. Henriquez lib. 1. §. de excom. c. 13. §. 1. Nam prohibito vno, prohibetur etiam omne id, quo ad illud pervenitur, arg. l. oratio, ff. de spons. ubi dicitur, quod ubi prohibetur matrimonium, videntur etiam prohibita sponsalia, quia de sponsalibus pervenitur ad matrimonium; & facit que notat Pan. in c. 1. nu. 32. de postu. prelat. & c. fin. de Cler. excom. ministr. Nec obstat, quod presentatio sit actus facti, qui omnes sunt excommunicato permittis, quia licet actus presentandi sit facti, presentatio tamen est iuris, & annexa spiritualibus, arg. c. Quanto, & ibi DD. de re iudic.
20. *Decimo quinto etiam procedit* in Commenda, neque enim beneficium in Commendam excommunicato dari potest arg. ca. Nemo, de elect. lib. 6. ubi eadem idoneitas, seu maior requiritur in Commendaratio, quæ requiritur in eo, cui datur in titulum; sed beneficium dari non potest in titulum excommunicato, & proinde nec in Commendam. Hinc sit, quod sicut Legatus Ecclesias Collegiatis conferre non potest, cap. penult. de offic. legat. lib. 6. sic nec in Commendam dare potest. Archid. in d. c. Nemo, in principio, sic Legatus commendare non potest beneficia, quæ non potest conferre, cap. 1. de offic. leg. lib. 6. Et si Ecclesia consueta sit conferri Regulari, non potest commendari seculari, arg. c. eum de beneficio, de prebend. lib. 6. & si beneficium conferri debeat nominato, ut in mensibus deputatis eiusdem, non poterit commendari, sicut nec conferri alteri non nominato, arg. Clem. 1. de suppl. neglig. prelat. etenim potestas commendandi regulatur a potestate conferendi, cum singula, §. prohibemus, de prebend. lib. 6. ubi beneficia consueta regi per Monachos, vnius Monasterij non possunt conferri per inferiores a Papa, Monachis alterius Monasterij. Et denique, Commenda facit procuratorem cum legitima administratione, gl. in c. Qui plures, 2. q. 1. & in ca. Nemo deinceps, in verbo Commendare, de elect. lib. 6. Innocent. in c. si constituit, de accusat. Card. in Clem. finalis, q. 12. de procurat. sed excommunicato interdicitur administratio rerum Ecclesiarum, ex Felino, in c. si verè, col. 2. de sent. excom. & idem tradunt Rebuff. rep. in c. postulat. nu. 2. 13. de Cler. excom. ministr. Vgol. ubi supra, §. 2. num. 5.
21. *Decimo sexto*, Beneficia collata tempore excommunicationis vel suspensionis, non potest quis in foro conscientie retinere, nec de iure possit. Archid. in c. Nullus, dist. 63. & habetur in c. postulat. de Cler. excom. ministr. quia excommunicatus titulum non acquirit, ita Panor. in d. c. postulat. num. 2. vnde nec potest iuuari Decreto de pacifica possessione, cum non habeat titulum coloratum, sed nullum, intrususque sit, ex Rebuffo, in d. c. postulat. nu. 329. 330. & 336. & ideo absolutus ab excommunicatione retinere non potest, nisi fuerit cum eo dispensatum; Ad hoc verò, ut sic excommunicatus retineat beneficium, videtur dispensatio Episcopo concessa, dummodo prius obtineatur absolutio ab excommunicatione ab eo, qui iure posset eam concedere, etiam si absolutio Papæ reservata sit ex glof. in c. postulat. in verb. dispensatum, & ibi Panorm. n. 8. Marian. Socin. sen. nu. 16. Rebuff. num. 331. de Cler. excom. ministr. Couar. in cap. alma mater, 1. par. §. 7. nu. 8. ver. decimo quinto, de sentent. excom. lib. 6. Ratio est: quia

ubi à Canone dispensatio permittitur, nec Papa sibi eam referuat, Episcopo reliquisse videtur, ut glof. & DD. communiter tenent, & facit c. Nuper, & ibi glof. in verb. Non retinuit, & ibi Panor. nu. 5. & Marian. Soc. nu. 12. de sent. excom. Innoc. in c. dilectus, de temp. ordin. Felin. in c. at si Clerici, §. de adulterijs, de sent. & re iudic. Specul. titu. de lapsis & dispensat. §. Nunc de Episcoporum dispensatione. Jacobatus de Concilijs, lib. 5. art. 19. Ioan. de Selua in tract. de beneficio, par. 4. q. 7. Vgol. de censur. Eccles. Tab. 2. cap. 1. §. 1. num. 3. vnde, cum in cap. postulat. de Cler. excommunic. ministr. permittitur dispensatio in hoc casu, nec potestas dispensandi Papæ reservata est, nec Episcopo expressim denegatur, tacite eidem concessa videtur.

22. *Quæ tamen Regula non sit* vniuersaliter vera est, quin nonnullas exceptiones patiatur;

Primo enim si Papa beneficium excommunicato contulit, ignorans eum excommunicatum fuisse, tunc Episcopus cum eo etiam post obtentam absolutionem ab excommunicatione, non poterit dispensare, sed solus Papa qui beneficium contulit, quia iam beneficium illud est affectu auctoritate Papæ, & ubi manum apposuit Papa, tunc inferior nihil potest, ut docent Innoc. in c. inter dilectos, de excess. prelat. Pet. de Anchar. conf. 58. circumscriptis. Ludovic. Roman. consil. 335. Circa primum. Domin. consil. 136. Decius, consil. 137. colum. 2. & in cap. 1. col. 2. de constit. utili, vel inutili, & in cap. ut nostrum, colum. 1. de appell. Panorm. expressè in c. postulat. num. 10. ubi ait, quod si collatio facta sit per Papam inferior forte tunc dispensare non potest, ex quo semel Papa manum apposuit; sicut dicimus in eo, quem ipse ordinavit ad Subdiaconatum, ut alius eum sine eius licentia ad altiores ordines promouere non possit, iuxta cap. cum in distribuendis, de temp. ordin. & idem docent Palud. 4. dist. 18. q. 4. vers. Secundus effectus Rebuff. in d. c. postulat. num. 333. de Cler. excom. ministr. & in praxi benef. tit. de rescript. num. 30. Couar. in c. alma mater, 1. par. §. 7. num. 8. vers. decimo quinto, de sent. excom. Henriquez lib. 1. §. de excom. ca. 14. §. 2. Vgol. de censur. Eccles. Tab. 2. c. 1. §. 1. nu. 5. Quamuis cum hodie Papa in suis rescriptis absoluat quoad illud effectum, non habet locum quod hic dicitur, sed valet collatio, nec aliqua opus erit dispensatione.

Secundo, non poterit Episcopus dispensare in hoc casu quando ipsemet Episcopus beneficium illud conferre non possit, quia dispensatio inducit nouum titulum, ex Rebuff. ubi supra, in d. c. postulat. num. 335. & Vgol. ubi supra, & fauet Cardinal. in d. cap. postulat.

Tertio, si Episcopus ipsemet scienter tali excommunicato beneficium contulit, & uellet postea cum eodem dispensare non poterit; quia cum peccauerit in conferendo, non est dignus habere hanc potestatem, ut puniatur in quo deliquit, ut in simili dicit glof. in cap. presentium, in verb. traturumque, 1. quest. 5. in Episcopo Simoniaci, quod non possit dispensare in Simonia commissa in ordine, vel beneficio, dummodo pecunia data fuerit ipsemet Episcopo; & in casu nostro id expressè docent Panormitan. in cap. postulat. num. 9. & Rebuff. num. 332. de cler. excommunicat. ministr. Alexand. consil. 70. In causa, in fine, volum. 3. Vgol. ubi supra; Addit Rebuff. ubi supra, num. 334. casum quartum, in quo Episcopus dispensare nequeat, scilicet, quando absolutio excommunicationis esset reservata Papæ, & idem tenet glof. in cap. cum bona, in verbo, postmodum, de etas. & qual. Ceterum, Panormit. in d. cap. postulat. num. 8. de Cler. excommunicat. ministr. & Marian. Socin. ibidem, num. 16. & Couar. in c. alma mater, 1. par. §. 7. num. 8. vers. Decimo quinto, de sentent. excom. lib. 6. docent, quod post absolutionem ab excommunicatione facta à quocumque habente ad id facultatem, poterit Episcopus dispensare, dummodo Papa dispensationem alteri non reservauerit, prout, fecit in c. graue, de preb. ubi suspendit à collatione beneficiorum eum, qui post secundam correctionem, indignis beneficiis confert, ita, ut illam suspensionem solus Papa, vel Patriarcha relaxet, & capitul. excommunicamus, 1. §. cientes, de heretic. priuata officio Clericos, qui hereticis Sacramenta exhibent, aut eos sepulture tradunt, aut

oblaciones ab eis percipiunt, ita vt à ſolo Papa reſtitui poſſint, & cap. cum illorum, de ſent. excom. ſibi reſeruat Papa diſpenſationem cum eis, ſiqui ex ignorantia receperunt, ſi ſint Clerici ſeculares. In alij autem caſibus, vbi Papa diſpenſationem ſibi non reſeruat. Epiſcopi diſpenſare poſſunt eo modo, quo dictum eſt.

23. *Illud* tamen in hac re addendum eſt, quod ſi beneficij collatio ad alium quam ad Epiſcopum pertinet, cum tali diſpenſatione Epiſcopi requiritur noua collatio, & conſenſus illius, qui beneficium confert: quauis enim Panor. in c. poſtularis, nu. 9. & ibi Marian. Socin. num. 17. de Cleric. excom. miſit. & Vgol. de cenſ. Eccleſ. Tab. 2. c. 13. §. 1. nu. 3. velint. in hoc caſu, facta diſpenſatione, nullam aliam collationem neceſſariam eſſe; Tutius tamen eſſe ait Rebuff. in d. cap. poſtularis, num. 3. 6. quod ſi noua collatio, vel quatenus opus eſt, conferat cum Clauiſula in literis diſpenſationis appoſita, vt eruntur opiniones, & omnis ambiguitas tollatur, & ſic ex tunc legitime & licite beneficium retinere poteſt. Quam etiam ſententiam tenent Henric. in d. c. poſtularis, per c. cum terra de elect. & gloſ. in Pragm. Sancta in tit. de elect. c. licet, in verbo Canonica; in fine. Palud. 4. diſt. 18. q. 4. verſ. Secundus effectus. Gabr. 4. diſt. 18. q. 2. art. 3. dub. 1. Anton. part. 3. cap. 76. verſ. Nono. Tabiena, verbo, excom. 1. verſ. octauo. & Conar. loco proxime allato; Quia cum prior collatio nulla ſi ratione excommunicationis, in qua erat is, cui beneficium collatum fuit, conſequerter ille ad quem collatio pertinebat, poteſtate conferendi beneficium priuatus non erat, & proinde cum Epiſcopus diſpenſare tantum poterit, non autem conferre, omnino neceſſarius eſt conſenſus illius, qui beneficium confert, vt obtenta abſolutione, & diſpenſatione, collatio valide fiat; Sic in ſimili, conſenſus eius neceſſarius eſt ad permutationem, qua auctoritate Epiſcopi fieri debet, gloſ. in cap. vnico, in verbo, collationem, & ibi DD. de rerum permutat. lib. 6. & in Clem. vnica, in verb. conferantur, titul. eodem. Ioan. Andr. quem reſert, & ſequitur Panor. in cap. Quatuor, num. 9. de rerum permutat.

24. *Decimoſextimo;* Excommunicatus pendente excommunicatione priuatur fructibus beneficij, & hoc, etiam ſi nihil in ſententia fuerit dictum, vt habetur in c. paſtoralis, §. verum, & ibi Panor. nu. 17. de appellat. & gloſ. in c. qualiter hoc, in verbo, ab Eccleſia, diſt. 32. & Innoc. in c. qualiter & quando, 2. in fin. de accuſat. Specul. in tit. de ſuſpenſ. & inter. in fine, vbi recitat idem tenuiſſe Vinc. in cap. quorties, de Simon. Hoſtienſ. in Summa, lib. 5. tit. de ſenten. excom. nu. 11. verſ. Quis ſit eius effectus. Marian. Socin. in c. factis, n. 109. & ſeq. Imol. Perſin d. c. §. verum, in fine, de appellat. Summa Aſſenſis, 2. par. lib. 7. tit. 9. q. 8. Palud. 4. diſt. 18. q. 4. verſ. Secundus effectus Gab. 4. diſt. 18. q. 2. art. 3. dub. 1. S. Anton. 3. part. tit. 24. c. 76. verſ. Nono excommunicatus. Tabiena verbo excom. 1. verſ. octauo. Angelica, verbo, excom. vlt. nu. 10. Sylueſter verbo, Clericus, 4. in vltima q. 25. & verb. excom. 3. effectus 9. Couar. lib. 3. variar. reſolut. cap. 13. verſ. duodecimo. Nauar. in Manuali, c. 27. nu. 21. verſ. Octauo. Henriquez lib. 13. de excom. c. 13. §. 4. & c. 14. §. 3. Rebuff. in Concordat. tit. de non vitand. exco. & idem in repet. in c. paſtoralis, nu. 81. & 82. de Cleric. excom. miſit. Vgol. de cenſur. Eccleſ. Tabul. 2. c. 12. quod eſt verum, ſi in mora fuerit petendi abſolutionem, nec ei poſtea abſoluto reſtitui debent fructus; Ratio eſt: quia ex quo eſt extra Eccleſiam, & eius comunione, nihil quod Eccleſie eſt poſſidere debere, vt docet Pontifex, in d. c. paſtoralis, in fine. & ibi gl. in verbo, ſubtrahuntur, de appellat. Et quia beneficium datur propter officium & ſeruitium, & Eccleſia fructus assignat ſub eo modo ſi expedite facere poſſit officium, quod excommunicatus facere non poteſt; & hoc etiam ſi nec denunciatus, nec notorius ſit; cum enim etiam excommunicatus occultus ab aliorum confortio abſtinere debeat, nec is aliquo modo reueletur per Extravagan. *Ad euitanda ſcandala* in conſcientia hos fructus tempore excommunicationis retinere non poteſt; ſed neque poſt abſolutionem amiſſos fructus recuperat, ſi iuſte excommunicatus fuerit, niſi fiat ei gratia ſpecialis, arg. C.

de re milit. ſtipendia. Nec de facili debet gratia fieri, ne propter ſpem recuperationis diſciplina Eccleſiaſtica contemnatur, arg. c. Quia diuerſitatem, de conceſſ. prebend. & arg. c. 1. diſt. 50. facilitas enim venie peccandi animam turbat, 23. q. 4. cap. eſt iniuſta.

25. *Dixiſi* fuerit iuſte excommunicatus, ſi enim iniuſte excommunicatus ſit, fructus omnes abſolutus recuperabit, quos excommunicationis tempore amiſit, quia cum hæc priuatio pœna ſit, ea affici non debet qui non deliquit, vnde in tuto loco reponendi erunt, vt ei reſtituatur poſt abſolutionem, dummodo etiam in mora non erat petendi abſolutionem, quia eam tunc ex ſua culpa in excommunicatione manet, fructus amiſſos tempore moræ culpabilis non recuperabit; Et quod ſi iniuſte excommunicatus recuperet fructus poſt abſolutionem, expreſſe tradunt gl. in c. paſtoralis, §. verum, in verbo, ſubtrahuntur, verſ. ſed nunquid abſolutus, de appellat. & Innoc. ibid. nu. 3. Felin. in cap. Apoſtolica, num. 13. de except. Palud. 4. diſt. 18. q. 4. verſ. Secundus effectus. Petr. Foller. in praxi Crim. Canon. 3. par. c. 3. nu. 111. Couar. lib. 3. var. reſol. c. 13. num. 8. verſ. duodecimo; qui ait eſſe communem opinionem. Henriquez lib. 13. de excom. cap. 13. §. 4. & Vgol. loco proxime allato cap. 12. nu. 3. & à fortiori, quando excommunicatio fuit nulla, fructus non amittet; Sed neque amittet fructus ante excommunicationem perceptos; cum enim iam ſibi facti ſint, ob ſuperuenientem excommunicationem eos non perdit. Immo verò, ſi quis fructus de beneficio percipiendos ante excommunicationem alicui creditori ſuo assignaſſet, creditor eos non amittet, vt docet Vgol. cit. nu. 4. ex comuni ſententia DD. in cap. peruenit, de fideiuſſor. & id docet Panor. de ſuſpenſ. in c. Apoſtolica, num. 7. de except. culpa enim debitoris ſuperueniens, creditori damnum afferre non debet, arg. cap. Non debet, de reg. iur. lib. 6. & arg. d. cap. peruenit.

26. *Sed* neque fructus patrimonij pro titulo alicui assignati amittuntur per excommunicationem, eo quod patrimonium illud ſpirituale annexum non habet, iuxta ea que tradunt gloſ. in cap. Tuus, & Panor. ibi, nu. 6. & 8. de prebend. non enim Eccleſiaſticum beneficium eſt; Cuius rei argumentum eſt: quia poſt ademptionem beneficij Eccleſiaſtici alienare ipſum poteſt, vt colligitur ex Conc. Trid. ſeſſ. 21. cap. 2. de reform. quod non fieret, ſi ſpirituale quid eſſet. Vnde etiam, quauis Clericus, qui elapſis ſex menſibus poſt beneficium Eccleſiaſticum, vel penſionem habitam, officium nõ recitauit, ad reſtitutionem fructuum obligatus ſit, iuxta Conſtitutionem Conc. Lateran. ſeſſ. 9. & Bullam Pij V. ex proximo Lateranenſi, quam reſert Nauar. in Manuali, cap. 25. nu. 121. & de orat. & hor. Canon. cap. 7. nu. 32. qui tamen ad titulum patrimonij ordinatus eſt, ad id non obligatur, vt docet Ioan. Baſiliſta Antonicus in Catecheſi Neapol. lib. 4. cap. 3. quem reſert & ſequitur Vgol. vbi ſupra, nu. 4.

27. *Et* quod de fructibus beneficij dictum eſt, de penſionibus, oblacionibus, & alijs redditibus, qui ob Eccleſie Emphyſiſtæ præſtantur, dicendum eſt, quibus omnibus excommunicatus pendente excommunicatione priuatur, quæ totoque magis, quotidianis diſtributionibus priuatur, qui ſolis intereſſentibus diſtribuntur, cū ipſe Diuini officij ex ſua culpa propter excommunicationis cenſuram intereſſe nequeat; quo caſu, diſtributiones ille reliquis qui officij diuini intereſſent, pro more diſtribuitur, & illis accenſus, ſi iuſte excommunicatus fuerit; ſi enim excommunicatione declarato, fuiſſe iniuſta Canonicus recuperabit diſtributiones quotidianas, ſi tamen alias officij diuini intereſſe conſuevit, vt docent Felin. in c. Apoſtolica, nu. 13. de except. Petr. Foller. in praxi Crim. Cap. 3. p. c. 3. nu. 111. Henriquez lib. 13. de excom. c. 13. §. 4. in fine quia per illud non ſtetit quo minus intereſſet; ſicut in ſimili; impeditus morbo lucratur diſtributiones, ſi præſens ſit in eadem verbo, & officij diuini intereſſe conſuevit, vt tradunt communiter DD. in c. ad audientiam, & ibi Panor. nu. 5. de cler. non reſid. & idem Panor. in c. 1. nu. 1. & 6. de Cler. agror. & ſac. cap. 1. de Cler. non reſid. lib. 6. & ibi Ioan. Andr. C. min. & Domin. Nauar. de orat. & hor. Canon. cap. 11. nu. 10. id quod etiam Vgolinus de cenſur. Eccleſ. Tabul. 2. cap.

cap. 12. nu. 4. verum esse putat in casu nostro, quando distributiones non sunt alijs acquiritæ, si enim semel alijs acquiritæ sint, tunc ab eis petendæ erunt, qui in causa fuerant, cur hic excommunicatus iniuste fuerit, argu. cap. sacro, §. caueant, de sent. excomm. & arg. cap. 2. & ibi gloss. in verbo, occasione, de offic. iud. ord. li. 6. qui enim occasione damni dat, damnum dedisse videtur, ca. fin. de iur. qua sententia, & limitatio æquitate habet, & practicanda est.

28. Quoad alios verò redditus, & Ecclesiæ seu beneficij fructus, cuiuscunque generis sint, ante omnia curandum est, vt assignetur honestum & sufficiens stipendium alicui, qui Ecclesiæ curam gerit, & munia subit, ne damnum interim patiatur Ecclesiæ qua portione illi assignata, reliqui qui supersunt fructus, in utilitatem ipsius Ecclesiæ conueniri debent, vt tradunt Panor. in cap. pastoralis, §. verum, numer. 22. de appellat. Felin. in cap. Apostolicæ num. 13. de except. Summa Astensis 2. par. lib. 7. tit. 9. quæst. 3. in fine. Vg. vbi supra, n. 3. & alij. Addunt etiam præfati DD. quod si beneficiarius sic excommunicatus nō habeat vnde suis laboribus viuat, tunc fructus sustentationi suæ necessarij concedi debent, ne pereat, aut in opprobrium cleri mendicare cogatur, & hoc etiam iuste excommunicatus fuerit, ante contumaciam sit, & in mora petendi absolutionem; secundum ea quæ tradunt gloss. in d. cap. pastoralis, §. verum, in verbo, subtrahuntur, in fine, & Panor. in cap. 16. de appellat. & Decius ibidem, num. 7. Felin. in dict. ca. Apostolicæ, num. 12. de except. Summa Astensis, & Vgol. vbi supra. Henricus lib. 13. de excomm. c. 13. §. 4. in fin.

29. Quod si quis iuste excommunicatus fuerit, & iam penituit, nec per eum stat quo minus absoluitur; tunc licet in foro exteriori per sententiam declaratoriam priuetur fructibus, quia præsumitur contumax, in conscientia tamen ex pia matris Ecclesiæ voluntate, fructus facit suos, sicut etiam in tali casu superius Ecclesiæ suffragijs gaudere diximus; & ita expresse tradunt Cardin. & Ioann. de Lignano, quos refert & sequitur Decius in cap. pastoralis, §. verum, numer. 7. de appellat. Henricus & Vgol. vbi supra: Ratio est; quia sic excommunicatus non solum priuatur beneficij fructibus, eo quod debito modo officium suū exercere non possit, cum aliorum communione priuetur, sed etiam in penam contumaciæ, vnde cessante causa, nimirum, contumaciæ, cessat in foro conscientie hic effectus penalis, & gaudet fructibus, immo etiā tunc expedire officium suum per se, vel per alium vicarium faciunt, & horas recitans, fructus illos restituere non tenetur in foro conscientie, cum iam cessauerit quantum ex se est causa talis penæ, & ita si non repetantur fructus in foro interiori, eos iuxta conscientiam retinere potest.

30. Dixi etiam in principio excommunicatum priuari fructibus beneficij etiam id in sententia non exprimitur; quamuis enim glo. in cap. pastoralis, §. verum, in verbo, subtrahuntur, de appellat. limitare videatur hoc, dummodo id sit in sententia expressum; alias secus, sicut dicimus in relegato ad tempus cui non subtrahuntur honora, nisi hoc exprimat in sententia, de deportatorum, C. de pœn. Nam quamdiu quis possit alijs remedijs distingi, non sunt ei subtrahenda stipendia, & c. illud, 16. q. 6. potest tamen iudex hoc exprimere si vult; & cum hac sententia transeunt DD. antiqui omnes, vsque ad Ioan. Andr. inclusiue, referendo dictam gloss. non repugnando; & Summa Astensis, 2. par. lib. 7. tit. 9. quæst. 9. Alij tamen omnes, vt Innoc. in cap. qualiter & quando, 2. de accus. prop. finem, & Specu. in tit. de suspens. & interd. in fine, vbi recitat idem tenuisse Vinc. in cap. quoties, de Simon. & Hostiens. in Summa tit. de sentent. excomm. num. 11. vers. quis sit eius effectus, Panor. in cap. pastoralis, §. verum, num. 17. & ibi Imola, Perus. & Rebuff. repet. d. ca. pastoralis, num. 81. de Cler. excomm. ministr. Marian. Socin. in c. sacris, num. 113. de sentent. excomm. Ripa, in c. 1. num. 27. de iud. Puteus, de c. 28. lib. 1. Mandos. in tract. de signatura gratiæ, capit. absolutio ab excomm. in fine, & Vgol. de cens. Eccles. Tab. 2. c. 12. docent id simpliciter verum esse, etiam si in sententia excommunicationis id expressum non sit, adeo, vt ipso iure per excommunicationem priuatus sit fructibus beneficij; immo, & ratio glossæ in d. cap. pastoralis, in verbo

subtrahuntur, hoc ipsum probat, dum dicit, *Quod qui extra Ecclesiam est, nihil potest possidere nomine Ecclesiæ.* argum. c. quo iure, d. 8. & c. 2. & 3. 2. 3. q. 7. quæ ratio, vt auctores præfati rectè annotarunt, similitant, etiam si in sententia nihil fuerit dictum; id quod etiam probatur in d. cap. pastoralis, in fine, vbi Pontifex ideo subtrahendos esse beneficij fructus docet, quia excommunicatis communio denegatur; quæ etiam ratio æquè procedit, siue hoc in sententia exprimat, siue non. Nec valet similitudo gl. de relegato: Nam proprie non æquiparatur relegato; quia potest quis relegari respectu certi loci, vt ff. de inter. & releg. l. relocatorum: at verò excommunicatus respectu vnus Ecclesiæ, est necessariò excommunicatus quoad omnes Ecclesias, vt in cap. curæ, 11. q. 3. item relegato non denegatur communio hominum, nec Sacramentorum; secus autem in excommunicato, vt ex his, quæ superius diximus manifestum esse potest.

31. Eodem modo cum excommunicato interdicta sit communio hominum, interdicitur etiam ei administratio temporalis bonorum Ecclesiæ & beneficij, vt docent Innoc. in cap. tuæ, num. 6. in verbo, remoueat, & Panor. ibi, nu. 7. de Cler. non resid. & idem Innoc. in c. veritatis, in verbo, excommunicationem, & ibi Panor. nu. 16. & num. 34. de dolo & contumac. & idem Panor. in cap. pastoralis, §. uerum, num. 18. de appellat. Marian. Socin. in c. sacris, num. 115. de sent. excomm. administratio autem hæc, ex glo. in cap. avaritiæ, in verbo, temporalibus de elect. lib. 6. in ijs uersatur, quæ sunt facti, vt recipere Censuræ & debita beneficij, habere curam colligendorum & conseruandorum fructuum, soluere debita Ecclesiæ iuramentum & fidem à subditis recipere, vt habetur in cap. Qualiter, & ibi Pan. de elect. res Ecclesiæ alienate, & similia. Ratio est; quia excommunicatus hæc facere non potest, nisi hominum consortio utatur, quod illi interdicitur; & quia fructibus beneficij caret, & proinde nec eos administrare debet, arg. c. 1. §. fin. de elect. lib. 6. vbi suspensus a beneficio, (qui etiam fructibus beneficij caret) ipso iure priuatur beneficio, si e interim se ingerat; & consequenter idem de excommunicato dicendum est; vnde Panor. in d. cap. pastoralis, §. uerum, nu. 18. de appellat. ait deputari debere per superiorem aliquem Oeconomum, aut Vicarium temporalem, qui curā beneficij gerat, iuxta ea quæ habentur in simili, in c. petuenit, 2. de appellat. & in c. fin. de statu monach. & in ca. cum ex eo, de elect. lib. 6.

32. Quibus addendum puto, quod licet sic excommunicatus auquid beneficij administrando peccet, maxime, vbi administrando communionem hominum vitur, quæ ei interdicitur, usurpando rem sibi prohibitam; ab ipso tamen administrata valebunt, non solum si administraret ea, quæ simpliciter facti sunt, & quæ in utilitatem Ecclesiæ redundant, ut si fructus colligat, aut conseruet, aut Ecclesiæ debita soluat, arg. l. soluendo, ff. de negot. gest. vt de suspensio tradit Panor. in cap. cum Vintoniensis, num. 10. de elect. quandoquidem etiam & ea quæ facti sunt, in spiritualibus valent; sed etiam si faciat ea quæ in Ecclesiæ præiudicium redundant, vt sunt alienationes rerum Ecclesiæ, aut si debita Ecclesiæ reciperet; id quod uerum esse intelligo solum de excommunicato tolerato, ex Innoc. in cap. veritatis, in verbo, excommunicationem, & Panor. nu. 33. de dolo & contumac. Marian. Socin. in c. sacris, nu. 116. de sent. excomm. Vgol. in de cens. Eccles. Tab. 2. cap. 12. §. 1. num. 3. & manifestum est ex Extrauag. *Ad euitanda scandala*, unde ab eo spiritualia & Sacramenta recipi possunt; secus autem si notorius, aut denunciatus excommunicatus esset, tunc enim gesta per eum non ualerent.

33. *Decimo octauo*, Beneficium excommunicato conferens scienter, nō solum mortaliter peccat, ex Rebuffo in reper. cap. postulatistis, num. 166. de Cler. excomm. ministr. & Vgol. de cens. Eccles. Tabul. 2. cap. 13. §. 5. num. 3. sed etiam ipso iure suspensus est à collatione eius beneficij, quod tunc contulit, argum. cap. cum in cunctis, §. clericis, de elect. vt priuatur in eo in quo peccauit, idem Rebuff. ubi supra, nu. 147. secus autem in collatione aliorum beneficiorum; ab eis enim conferendis non est ipso iure suspensus, sed solum post binam monitionem suspendi debet, donec ueniam

niam conſequi mereatur, vt puniatur in hoc, in quo delinquere præſumpſit, vt habetur in cap. poſtulaſtis, & ibi Rebuff. num. 147. & ibi gloſ. in verbo. Mereantur, de cler. excom. miniſtr. vbi ait ſuſpendi debere per ſuperiorem; Vnde ſi collator beneficii Epifcopo inferior fuerit, à ſuo Epifcopo debet ſuſpendi, arg. cap. cum ab Eccleſiarum, de offic. ordin. Si verò Epifcopus fuerit, à ſuo Archiepifcopo, arg. cap. 1. §. ſi. de offic. ordin. lib. 6. ſi Archiepifcopus, à Patriarcha, aut Legato Papæ, vel ab ipſomet Summo Põnifico debet ſuſpendi, arg. c. graue, & eorum quæ notant ibi DD. de præbendi, & c. i. iunctis notatis ibi, de offic. legat. & quamvis Panorm. in d. c. poſtulaſtis, nu. 3. velit conferentem beneficium ſciẽtari tali excommunicato debere ſuſpendi à collatione aliorum beneficiorũ ſine alia monitione; Alij tamen volunt requiri prius monitionem, ſecundum ea, quæ habentur in d. cap. graue, de præbenda. Petr. Anchar. in d. c. poſtulaſtis, & ibi DD. & Rebuff. num. 147. & ſequentibus. de cler. excom. miniſtr. maxime cum pœnæ reſtringende ſint, non amplianda, l. cum quidam, ff. de liber. & poſthum. & reg. Odia, de reg. iur. lib. 6.

34 Quæ omnia ſolùm in eo procedunt, qui ſciẽtari, vt diximus, tali excommunicato beneficium confert, vt colligitur ex d. c. poſtulaſtis, ob verbum illud, *Qui ſciẽtari*, & facit cap. Apoſtolice, de cler. excomm. miniſtr. & Summa Aſtenſis 2. par. lib. 7. tit. 9. quaſt. 7. Secũs autem ſi probabiliter eum excommunicatum fuiſſe ignorauit. Præſumitur tamen quod talis conferens, ſciẽtari prouiderit, ex Rebuffo. in c. poſtulaſtis, num. 156. de Cler. excom. miniſtr. cũ ex debito officij teneatur inquirere de moribus, & vita beneficiatij, arg. c. innotuit, de elect. & Innocent. in c. cum inter R. tit. eod. Card. couſil. 133. quod incipit, Duo ſunt videnda, quia plenam notitiam eius, cui confert, collator habere debet, arg. c. bone, 2. in fine, & ibi Panorm. in 1. 2. notab. de poſtul. prælat. & Silueſt. verbo, electio. 1. quaſt. 26. & facit ratio, quam citat Ioan. Monach. in cap. vnico, de erat. & quaſt. in fine, lib. 6. quod collator potius attendere debet, vt prouideat Eccleſiis, quàm perſonis, & ſic cognoſcere debet mores, & vitam eius, cui beneficium conferre voluerit. Potest tamen ignorantia probabilis, vt notat Rebuff. in d. c. poſtulaſtis, num. 158. poſt Bertachinum, in tract. de Epifcopo, lib. 1. tertij partis, q. 28. & Ripam, in lib. 2. Reſponſorum, cap. 12. iuramento, publica voce, fama, & alijs probationibus comprobari. Et facit quæ habet gloſ. in c. graue, in verbo, inquiſitio, de præbendi.

35 *Dei monono.* Non ſolùm ſic excommunicatus incapax eſt beneficiorum, vt dictum eſt, ſed etiam cuiuſcunque alterius dignitatis Eccleſiaſticae, quales ſunt Epifcopatus, Archiepifcopatus, Patriarchatus; quorum dignitates perpetuæ ſunt, & iuriſdictionem in vtroque foro, tam contentioſo, quàm penitentia in ſuos ſubditos habent, vt de Epifcopis habetur in toto tit. de offic. iudic. ordin. & de temp. ord. in vtroque libro. In quo etiam numero collocari poſſunt Legati à latere, qui dantur ad tempus, de quibus agitur in tit. de offic. legat. in antiq. & in lib. 6. & etiam Viſitatores, & Adminiſtratores Eccleſiarum Cathedralium, de quibus habetur in c. is cui, de elect. lib. 6. & in cap. ſi. de ſupplen. neglig. prælat. lib. 6. Item Cardinales, habent enim & iſti iuriſdictionem in vtroque foro in clericos Eccleſiæ titularis, arg. c. His qui, & ibi DD. de maior. & obedi. Item Abbates Regulares in ſuos monachos, ex Panorm. in c. cum contingat, num. 21. & 22. de foro comp. ſicut etiam Generales, ac Prouinciales, Guardiani, & alijs ordinum aliorum ſuperiores. Item in foro exteriori Eccleſiaſtico iuriſdictionem habent ordinariam Vicarij Epifcoporum, de quibus agitur tit. de offic. Vicar. lib. 6. Item Vicarij à Capitulo Sede vacante conſtitutus, Conc. Trident. ſeſſ. 24. c. 16. de reform. Rebuff. in praxi beneficiorũ, de deuolut. nu. 62. Item Capitula Cathedralium Eccleſiarum mortuo Antiquo, c. vnico, de maior. & obed. lib. 6. & c. ſi Epifcopus, & ibi gl. in verbo, ſpiritualibus, de ſupplen. neglig. prælat. lib. 6. & à fortiori Collegium Cardinalium Sede vacante. Item Inquiſitores Heretice prauitatis, de quibus agitur in c. Ne aliqui, cum ſeq. & in toto tit. de heret. lib. 6. & in antiq. tit. eod. Item delegati, de quibus habetur tit. de offic. deleg. in vtroque libro. In foro autẽ inte-

riori tantum iuriſdictionem habent parochi beneficia curam animarum habentia obtinentes, vt habetur toto tit. de paroch. Item Vicarij perpetui, de quibus agitur tit. de offic. Vicar. in vtroque libro. & Clem. vnica, tit. eod. Item Vicarij ad rem poſ. ſeu Capellani, qui omnes iuriſdictione aliquam habent, vt diximus. Alij item ſunt, qui iuriſdictione utraque carent, & vel ſolùm dignitatẽ habent, vt Præpoſiti, Archidiaconi, & ſimiles, qui honore ſolùm alios antecellunt; vel ſolùm ius in beneficij fructibus obtinent, ut penſionarij, & ſimplicia beneficia habentes, qui omnes ſi excommunicati ſint, ad huiusmodi dignitates eccleſiaſticas eligi non poſſunt, cum extra Eccleſiam ſint, & cõmunionem fidelium priuati, vt proinde nec dignitatẽ Eccleſiaſticarum capaces ſint, nec eatũ iuriſdictione uti poſſint.

36 *Vigeſimo.* Excommunicatus non ſolùm inhabilis eſt dignitatis Eccleſiaſticae Regularis, & Secularis, ſed etiam dignitatis Laicalis; ſive perpetuæ ſint dignitates, quales habent illi, qui territorij, atque uniuerſitatis domini ſunt, ut Imperator, Rex, Dux, Marchio, Item Reipublica quædam, quæ perpetuam iuriſdictionem habent, ut Veneta, Genueſis, Lucenſis, Samaritana; ſive ſint dignitates ad tempus tribute, ut Præſides, Gubernatores, Potentates, Vicarij, Commiſſarij, & huiusmodi officiales, quibus Imperator, Rex, uel Republica eliguntur pro adminiſtrandis prouincijs & Ciuitatibus eorum. Vnde nec Imperator, Rex, Dux, Marchio, Comes; qui excommunicatus eſt, eligi poteſt, & electio facta eſt nulla, ut habetur in c. venerabilem, & ibi gloſ. in verbo, electus, & Panorm. num. 7. & num. 11. de elect. Decius in c. dilecti, notab. 1. de except. Palud. 4. d. 18. q. 4. verſ. Secundũ effectus. Rebuff. repet. in c. poſtulaſtis, numer. 87. de Cler. excomm. miniſtr. & latius tradit Vgol. de cenſ. Eccleſ. Tabul. 2. cap. 13. §. 3. Ratio eſt: quia excommunicatus iuriſdictionem talem exercere non poteſt, cum hominum cõmunionem priuatus ſit, arg. c. ad probandum, de re iudic. & atq. cap. ſi. verſ. ſi tamen, de cler. excomm. miniſtr. Qui enim functiones exercere non valet, huic illa confetti non debent, cum prohibito uno, & omne id prohibitum eſſe cõſeatur, per quod ad illud peruenitur, l. oratio, ff. de ſponſ. & Panorm. in c. finali, num. 3. de cler. excomm. miniſtr. & ibi Marian. Socin. num. 6. Quæ intelligi debent, niſi Papa alicui talem dignitatem conſulerit, quandoquidem tunc cum illo diſpenſare tenetur, dummodo illum inhabilem prius nouerit; Secũs autem; ubi eum excommunicatum non nouiſſet. Id quod in alijs collatoribus à Papa non procedit, cum ipſi abſoluere non poſſint ab excommunicatione, ſi Laici ſint, & proinde nec cum illo diſpenſare non poſſunt, ſed adhibita iuris forma, arg. c. cum deſideres, de ſent. excom. & Clem. ſi. iuncta gloſ. tit. eod.

37 *Illud* etiam obſeruandum eſt, hoc quod diximus ſolùm procedere in collatione & electione; Si enim quis ex Teſtamento, aut ab inteſtato vniuerſitatem, aut Regnum conſequatur, aut dominium aliquod temporale ſibi comparat, cum quibus iuriſdictione & dignitas Laica connexa eſt, non obſtante cenſura excommunicationis, iuriſdictionem & dignitatem illam cõſequitur iure ſucceſſionis hereditariæ, aut emptionis, ex Bal. ſi. c. intelleximus, in fine, de iud. ſicut & ius patronatus Eccleſiæ, quod per ſe vendi non poteſt, c. Quia clerici, & ibi gloſ. in verbo, comparant, & cap. de iure, & ibi gloſ. in verbo, vendi, & Panorm. num. 1. de iure patron. cum vniuerſitate vendita tranſit, cap. ex literis, & ibi Panorm. num. 1. & num. 10. & cap. cum ſeculum, & cap. de iure, de iure patr. & gloſ. in d. c. quia Clerici, in verbo, comparant, vnde filius Regis, Ducis, Marchionis, aut Comitum iure hereditario, & ratione ſucceſſionis patri ſuccedere poteſt, licet excommunicatus ſit, cum hoc tamen, quod uſu iuriſdictionis carebit, quamdiu in excommunicatione manet.

38 *Quare* multo minus excoicatus in iudicem ad tempus dari poteſt, ex Pan. in c. intelleximus, nu. 2. Decio, nu. 1. de iud. Mar. Soc. in c. factis, nu. 240. de ſent. excom. Tabiena, in verbo, Iudex; & hoc etiam ante abſolutum ſit, quàm iuriſdictionem exerceat, argum. cap. Non firmatur, de regul. iur. lib. 6. & argum. cap. ſi eo tempore, de Reſcript. lib.

lib. 6. immo, si plures Iudices delegati ad vnam causam dentur, & vnus excommunicatus sit, nullus eorum delegatus erit, argum. cap. vno delegatorum, de offic. delegat. Quia cum vnus Iurisdictionis apud omnes delegatos simul sit, & non separatim, vt tradit Hely. in cap. cum plures, de offic. delegat. lib. 6. vno ipsorum excommunicato, reliqui ad iudicandum inhabiles redduntur, argum. capit. ad probandum, de sentent. & re iudic. secus autem erit, quando Capitulo, aut Collegio demandata Iurdictio sit, tunc enim cum concessio hac Capitulo in communi facta esse censetur, & Collegium, Capitulum, aut Vniuersitas in communi excommunicari non possint, ca. Romana, §. in Vniuersitatem, de sentent. excommunicat. lib. 6. valebit delegatio, licet aliqui, de Collegio excommunicati fuerint, totum enim ius penes eos remanet, qui excommunicati non sunt, etiam si tantum vnus sit, argum. l. licet, §. sed si Vniuersitas, ff. quod cuiusque Vniuersitatis nomine.

39. Nec denique ob eandem rationem Tabellio, seu publicus scriba, qui excommunicatus est, si eligatur, Tabellio erit, cum hic officium publicum habeat, ex Panorm. in c. sicut, numero 14. Ne Cler. vel monach. Marian. Socin. in c. sacris, nu. 406. de sent. excommunicat. & de beneficiarum, & dignitatum Ecclesiasticarum, aut Laicalium electione passua haec tenus satis dictum sit.

De Iurisdictione, qua Excommunicatus priuatur. Cap. VI.

S V M M A R I V M.

- 1 Excommunicatus denunciatus omni Iurisdictione Ecclesiastica, & seculari caret.
- 2 Beneficia Ecclesiastica excommunicatus denunciatus conferre non potest.
- 3 Beneficij collatio facta a Vicario Episcopi excommunicati, denunciati, non valet, & quare.
- 4 Excommunicatus denunciatus, vel notorius Clerici percussor, nec solus, nec cum alijs eligere valet.
- 5 Excommunicatus denunciatus eligendo, non solum peccat, sed etiam si electio est nulla.
- 6 Excommunicati, si a reliquis electoribus commodè expelli non possint, quid agendum.
- 7 Excommunicatus denunciatus ad beneficium presentare aliquem nequit.
- 8 Presentatio a Laico patrono excommunicato denunciato facta valida est, & quare.
- 9 Excommunicatus denunciatus presentatum instituere non potest, nec beneficia commendare.
- 10 Postulatio solemnis, & simplex, quid, & quomodo inter se differant.
- 11 Nominatio solemnis, & non solemnis, quid.
- 12 Canonici excommunicati quare aliquem in possessionem beneficij canonice adepti recipere possint.
- 13 Optio quid sit, & an valide per excommunicatum fieri possit.
- 14 Excommunicatus denunciatus, aut notorius Clerici percussor, censuras ferre non potest.
- 15 Excommunicatus denunciatus, Iudex Ecclesiasticus, vel Secularis esse nequit, & quare.
- 16 Iudicis datio, aut delegatio ab excommunicato denunciato facti, non valet.
- 17 Sententia a Iudice excommunicato denunciato lata, non valet, etiam si contra ipsum excommunicatum non expiatur.

18 Mandatum ante incursum excommunicationem alicui commissum, an per superuenientem excommunicationem mandantis expiret.

19 Episcopo excommunicato denunciatio Vicarij Iurisdictionis suspenditur, & quare huius rei ratio sit.

20 Delegati, aut subdelegati Iurisdictionis, an, & quando delegatus, aut subdelegatus excommunicatione superueniente tollatur.

21 Iudex, si lite pendente in iudicio, excommunicetur, an, & quando ulterius procedere poterit.

22 Excommunicatus denunciatus, vel notorius Clerici percussor, iudex arbiter esse nequit.

23 Arbitramentum, seu sententia ab arbitratore facta, valida est, peccat tamen qui excommunicatus denunciatus eam fert.

24 Arbitrator facti solus, & non iuris potestatem habet.

Quintus excommunicationis maioris effectus hic numerari potest, quod excommunicatus post denunciationem omnem Ecclesiasticam, vel secularem Iurisdictionem amittat, vt colligitur ex cap. 1. de supplen. negli. g. prel. lib. 6. vbi excommunicato Episcopo ad Archiepiscopum Iurdictio non deuoluitur; vnde vsu Iurisdictionis caret, alioquin frustra constitutionis eius dispositio de deuolutione egisset, si Episcopus Iurisdictionis vsum retineret. & glo. ibi in verbo culpis. & c. 1. de offic. Vic. lib. 6. vbi habetur, Episcopum excommunicatum ea, quae Iurisdictionis sunt, exercere non posse, & c. scilicet, de teleprip. & e. ad probandum, de sentent. & re iudic. & illis in locis DD. Marian. Socin. in cap. factis, num. 266. de sent. excomm. suspenditur enim per excommunicationem Iurdictio, id quod etiam in occulte excommunicato procedit, quoad se; cum ab officio suspensus sit, & communione hominum priuetur, vt propterea Iurisdictionem exercere non possit. Quae latius traduntur a DD. in d. c. ad probandum, & ibi Panorm. num. 20. & idem Panorm. in cap. veritatis, num. 34. de dolo & contumac. S. Anton. 3. par. titu. 23. cap. 76. vers. Decimo. Tabiena, verbo, excomm. 1. ver. vndecimo. Summa Astenfis, 2. par. lib. 7. tit. 9. q. 10. Nauar. in Man. c. 27. num. 21. vers. decimo. Henriquez lib. 13. de excomm. cap. 7. §. 2. Vgol. de cens. Eccles. Tab. 2. ca. 11. Dixi post denunciationem: quia ante eam, licet exercere non debeat actum Iurisdictionis, gesta tamen per eum valent, vt DD. communiter tradunt, Rich. 4. d. 18. art. 11. q. 2. & 4. Summa Astenfis, 2. par. lib. 7. tit. 4. q. 10. S. Anton. 3. par. tit. 24. c. 76. vers. decimo. Tabiena, verbo, excomm. 1. vers. vndecimo. Nauar. in Man. cap. 27. nu. 7. qui pro hoc citat Pan. in cap. ab excommunicato, num. 5. de Rescript. & alios, numer. 36. Henriquez & Vgolin. vbi supra. & constat ex Extrauagan. *Ad vitanda scandala*. Et facit quae tradunt DD. in cap. si verè, vbi Innocent. & Felin. nu. 6. de sentent. excommunicat. Angelica, verbo, excomm. vlt. num. 19. Rebuff. repet. in cap. postulatis, nu. 69. de Cleric. excommunicat. munitr. Marian. Socin. in cap. sacris, numer. 267. de sentent. excomm. Couar. in c. alma mater, 1. par. d. num. 4. vers. Quinto patet, de sentent. excomm. lib. 6. & alij omnes affirmantes excommunicatos quousque tolerantur, ea quae Iurisdictionis sunt, exercere valide posse; Tolerati autem putantur ab Ecclesia, qui nec notorij Clerici percussores excommunicati sunt, nec denunciati: sicut a contrariò qui notorij Clerici percussores sunt, aut denunciati, omnem Iurisdictionis vsum amittunt, ita, vt gesta ab eis nullius roboris & firmitatis esse censentur, prout in d. Extrauagan. *Ad vitanda scandala*. continentur, & colligitur ex Doctoribus, in d. c. ad probandum, & in d. c. scilicet, Hinc.

2. Primo inferitur, quod excommunicatus denunciatus beneficia Ecclesiastica conferre non potest, & si conferat, collatio nulla & irrita censebitur, arg. c. Quia diuersitatem, de conc. preben. & c. vnico, Ne sede vac. 6. & ibi Gemin.